

מנהל הזיכרון

מנהל הזיכרון הוא אחד הרכיבים החשובים בגרעין. במערכת הפעלה רצינית, מנהל הזיכרון ימשח את המשימות הבאות:

1. מעקב אחרי שטחי הזיכרון הפנויים, הקצתה שטחי זיכרון לבקשת תוכנת מערכת הפעלה ותוכניות האפליקציה וקבלת שטחים חזרה מתוכנות אלה.
2. מעקב אחרי שטחי זיכרון שהוקזו לתהליכיים, ושחרורם כאשר התהליך חודל להתקיים.
3. במערכות שקיימות בהם **מנגוני הגבהה**, ניהול הגנה והשליטה (מנגנון **המייען הייררכותאלי**) על שטחי זיכרון, כך ששם קוד לא יוכל לגשת או לשנות שטחי זיכרון שלא יעדטו לו.
4. במערכות שבהם קיימים **זיכרון וירטואלי**, מנגנון המאפשר הרחבת מרחב הכתובות ושימוש יעיל בזיכרון האלקטרוני, מימוש המנגנון וניהולו.

ב-衲oxic, אין מנגוני הגנה או מנגנונים מתקדמים כלשהם, לכн 3. ו-4. לא קיימים שם, וגם 2. לוקה בחסר. מנהל הזיכרון של衲oxic מממש את 1. ובאשר ל-2. רק את שחרור מתחנית התהיליך כאשר התהיליך חודל להתקיים. זה האחרון מתבטא בשמרתו הפרטימ על המחסנית ב-create ושחרור השטח הזה ב-kill. בכלל, מנהל הזיכרון של衲oxic הוא קוד פשוט ומינימלי בכדי שיישמש בסיס לתרגילים.

הגresa של衲oxic שאנו עבדים אינה עובדת במודול **small sm**s שהוא תוכנית אפליקציה שמערכת שני סגמנטים של עד 64k: סגמנט קוד וסגמנט מידע.

סגמנט הקוד יכול, בעיקרו של דבר, לשמש רק כקוד. חריג לכך הוא רק קוד שכותוב בשפת אסמבלי.

באפליקציות **turboc** במודול **small sm**s סגמנט המידע משתמש גם את המידע הגלובלי, גם את המחסנית וגם את מאגר השטח הדינמי. בקוד של衲oxic, בזמן עלית מערכת בקובץ **c** initiali.o מתבצע **malloc** אחד גדול שבו התוכנית שולקחת כמעט את כל הזיכרון הפנוי, כמעט שטח קטן למען רוטינות פנימיות של **turboc** שקוראות ל-**int 21h**. מכאן ואילך נטען מנהל את המחסניות והשטחים הדינמיים בעצמו.

לפיכך סגמנט המידע ב衲oxic מחולק לשלווש:

1. חלק גלובלי / סטטי, מתחילה הסגמנט עד לנקודה המוצבעת ע"י משתנה גלובלי בשם end.

2. השטח הדינמי של `sunx`, משמש למימוש המחסניות והשתחים המבוקשים באופן דינמי ע"י התהליכים, המוגהלו על ידי `sunx` עצמו, מהנקודה המוצבעת ע"י end עד לנקודה המוצבעת ע"י משתנה גלובלי אחר בשם `maxaddr`.

3. השטח ש-`sunx` יותר עלייו, מהנקודה המוצבעת ע"י `maxaddr` עד סוף הסגמנט.

השטח המוקצה למחסניות והבקשות הדינמיות של תהליכיים הוא אותו שטח, חלק 2, והשטח מסוים יכול, במהלך הזמן, לשמש לשני המטרות.

מבנה הנתונים

מבנה הנתונים היחיד שמנהל הזיכרון מתחזק, מלבד הרישום של מחסניות ב-`proctab`, הוא רשימת הבלוקים הפנויים memlist. זה רשימה מקוועת של בלוקים של זיכרון הפנויים להקצאה, והוא פשוט מעקב על איזה שטחים ניתן להקצתם לביקשות הקצאה. הרשימה זו קצרה שונה מרשימות הקשורות שאנו נוהגים בדרך כלל למשה. מלבד רשותה המשמשת כקישור לתחילת הרשימה הנמצאת בחלק הגלובלי של הסגמנט (חלק 1), כל הצמתים ברשימה הם הבלוקים הפנויים עצם. ככלומר הצמתים ברשימה הם אינם בגודל קבוע, כפי שאנו רגילים לחושוב. לכל צומת / בלוק ברשימה יש חלק עליון קבוע בגודל 4 בתים המשמש למימוש הרשימה – פוינטר לעוקב וציוון גודל הבלוק – ושאר הבלוק שלא ישמש לכלום עד שהבלוק יוקצה למטרה כלשהיא. הרשימה גם ממוינת לפי בתובת ההתחלה של הבלוקים, זאת כדי שכאשר בלוק מתחזר ומצוירף חזרה לרשימה, יהיה קל יחסית להבחין אם הבלוק הזה יכול להתמזג עם בלוק קיים ברשימה – זיכרון שקיים ממש לפני או ממש אחריו – או אפילו לגורום למיזוג של שני בלוקים קיימים ברשימה להתמזג יחד אליו לבלוק אחד גדול שיכיל את שלושתם.

בזמן עליית מערכת המצב ההתחלתי של המבנה הוא שיש שטח גדול אחד שפניו להקצאה, והרשימה היא memlist שמצויע עליו.

מדיניות הקצאת זיכרון

מדיניות הקצאה של `sunx` הוא הפשטה ביותר: כל בקשה לזכרון ע"י תהליך כלשהו נעה במידה והדבר אפשרי – קיים בלוק רציף לפחות אחד בגודל זהה

או יותר. במידה וניתן להיענות לבקשתה, הקצאה נעשית מהבלוק הראשון ברשימה שבו הדבר ניתן. המדיניות זו נקראית first fit. מדיניות יותר מתחכמת הוא best fit – הקצאה מהבלוק הקטן ביותר שהדבר אפשרי, אם כי שימוש המדיניות של best fit מחייב סריקת כל הרשימה בכל מקרה. מנהל הזיכרון אינו מקבל החלטות ניהוליות, הוא לא שואל האם זה בלתי רצוי לחת במותכו או אחרה של זיכרון לתהיליך או משווה מהסוג הזה.

הרוטיניות העיקריות

הרוטינה `getmem` – פונקציה מערכת שהיא בקשה להקצת זיכרון – מקבלת כפרמטר את גודל השטח הרצוי, וממשת את מדיניות הקצאת הזיכרון ומחזירה פוינטר לתחילת השטח שהוקצה במקרה של הצלחה (NULL במקרה שהדבר בלתי אפשרי).

הרוטינה `freemem` – משמש לשחרור שטחי זיכרון – מקבלת את פרטיה הבלוק המשוחרר – גודל ונקודת התחלה – ומחזירה אותה לרשותה תוך ניסיון עד כמה שאפשר למזוג את הבלוק והחזיר עם בלוקים קיימים ברשימה. עקרונית, השטח המשוחרר אינו חייב להיות בדיקת בלוק זיכרון שהוקצה בעבר (כפי שהוא ב-`malloc` ו-`free` הרגילים) או אפילו להיות הרישא של השטח כזה. יחד עם זאת, אני לא בטוח שהקוד לגמרי נכון למצבים כאלה. על מנת להבין את הקוד, אנחנו נצא מtopic הנחה שהמגבלה הזאת כן קיימת.

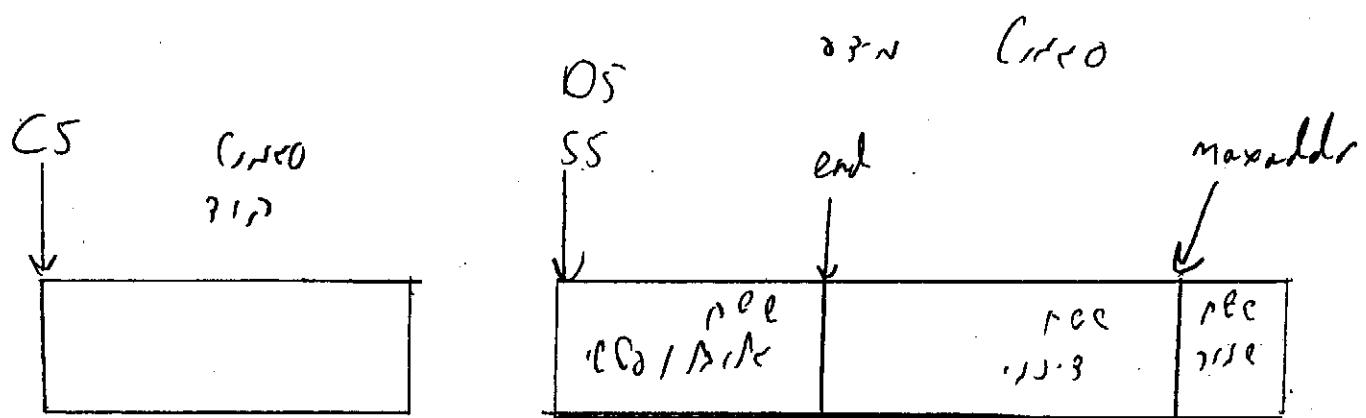
הרוטינה `freemem` אינה ממש איזה שהוא רעיון של הרשאות: הוא אינו בודק קשר כלשהו בין התהיליך המשוחרר את השטח לוže שביקש אותו. הוא כן בודק אם השטח המשוחרר נמצא כולה בשטח הדינמי של `unfix` (בין `end` ל-`maxaddr`). וכן ששווים חלק מהבלוק המשוחרר אינו חופף לשטחים שנמצאים ב-`memlist`. במקרה מהסוגים הללו גורם מיידית לחזרה מיידית עם ערך SYSERR.

XINH

R

process

β, N

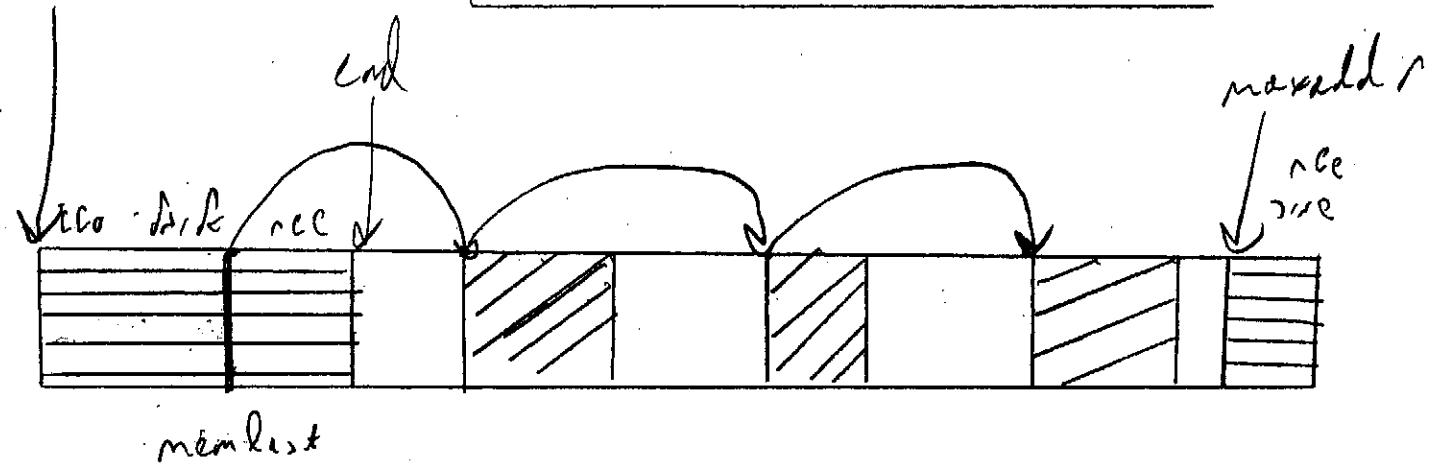

Re: Memory Area

PS
SS

MEM

ROM


```

/* mem.h - roundew, truncew, getstk, freestk */

/*
 * roundew, truncew - round or truncate address to next even word
 */
#define roundew(x)      ( (3 + (WORD)(x)) & (~3) )
#define truncew(x)      ( ((WORD)(x)) & (~3) )

#define getstk(n)        getmem(n)
#define freestk(b,s)    freemem(b,s)

typedef struct mblock {
    struct mblock *mnnext;
    word     mlen;
} MBLOCK;

#define end      endaddr          /* avoid C library conflict */

extern MBLOCK  memlist;           /* head of free memory list */
extern char   *maxaddr;          /* max memory address */
extern char   *end;              /* address beyond loaded memory */

#define MMAX    65024             /* maximum memory size */
#define MBLK    512                /* block size for global alloc */
#define MMIN    8192               /* minimum Xinu allocation */
#define MDOS   1024               /* save something for MS-DOS */

extern char   *getmem();
extern int    freemem();

```

```
/* getmem.c - getmem */

#include <conf.h>
#include <kernel.h>
#include <mem.h>

/*
 * getmem -- allocate heap storage, returning lowest integer address
 */
char *getmem(nbytes)
word nbytes;
{
    int      ps;
    struct mblock *p, *q, *leftover;

    disable(ps);
    if ( nbytes==0 ) {
        restore(ps);
        return( NULL );
    }
    nbytes = roundew(nbytes);
    for ( q=&memlist, p=q->mnnext ;
          (char *)p != NULL ;
          q=p, p=p->mnnext )
        if ( p->mlen == nbytes ) {
            q->mnnext = p->mnnext;
            restore(ps);
            return( (char *) p );
        } else if ( p->mlen > nbytes ) {
            leftover = (struct mblock *) ( (char *)p + nbytes );
            q->mnnext = leftover;
            leftover->mnnext = p->mnnext;
            leftover->mlen = p->mlen - nbytes;
            restore(ps);
            return( (char *) p );
        }
    restore(ps);
    return( NULL );
}
```

```

/* freemem.c - freemem */

#include <conf.h>
#include <kernel.h>
#include <mem.h>

/*
 * freemem -- free a memory block, returning it to memlist
 */
SYSCALL freemem(block, size)
char *block;
word size;
{
    int      ps;
    struct mblock *p, *q;
    char    *top;

    size = roundew(size);
    block = (char *) truncew( (word)block );
    if ( size==0 || block > maxaddr || (maxaddr-block) < size ||
         block < end )
        return(SYSERR);
    disable(ps);
    for( q = &memlist, p=memlist.mnnext ;
          (char *)p != NULL && (char *)p < block ;
          q=p, p=p->mnnext )
        ;
    if ( q != &memlist && (top=(char *)q+q->mlen) > block
         || (char *)p != NULL && (block+size) > (char *)p ) {
        restore(ps);
        return(SYSERR);
    }
    if ( q != &memlist && top == block )
        q->mlen += size;
    else {
        ((struct mblock *)block)->mlen = size;
        ((struct mblock *)block)->mnnext = p;
        q->mnnext = (struct mblock *)block;
        (char *)q = block;
    }
    if ( ((char *)q + q->mlen) == (char *)p ) {
        q->mlen += p->mlen;
        q->mnnext = p->mnnext;
    }
    restore(ps);
    return(OK);
}

```

for memory

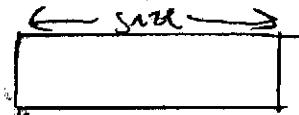
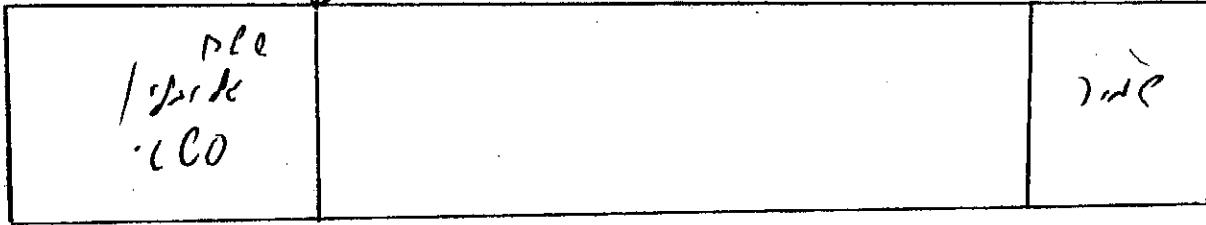
I 111.75 111.32

DS

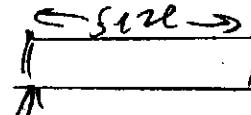
SS

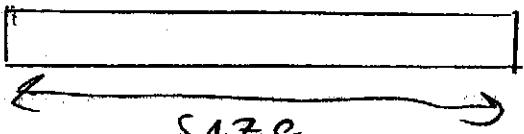
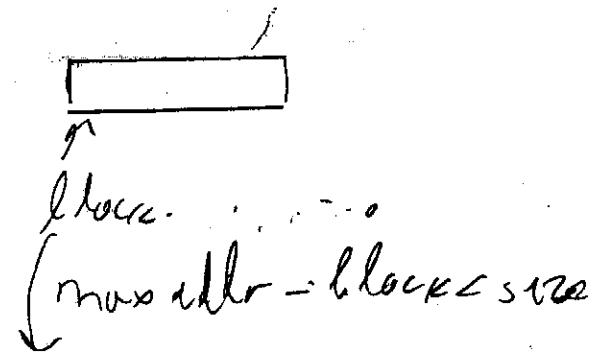
end

block < end

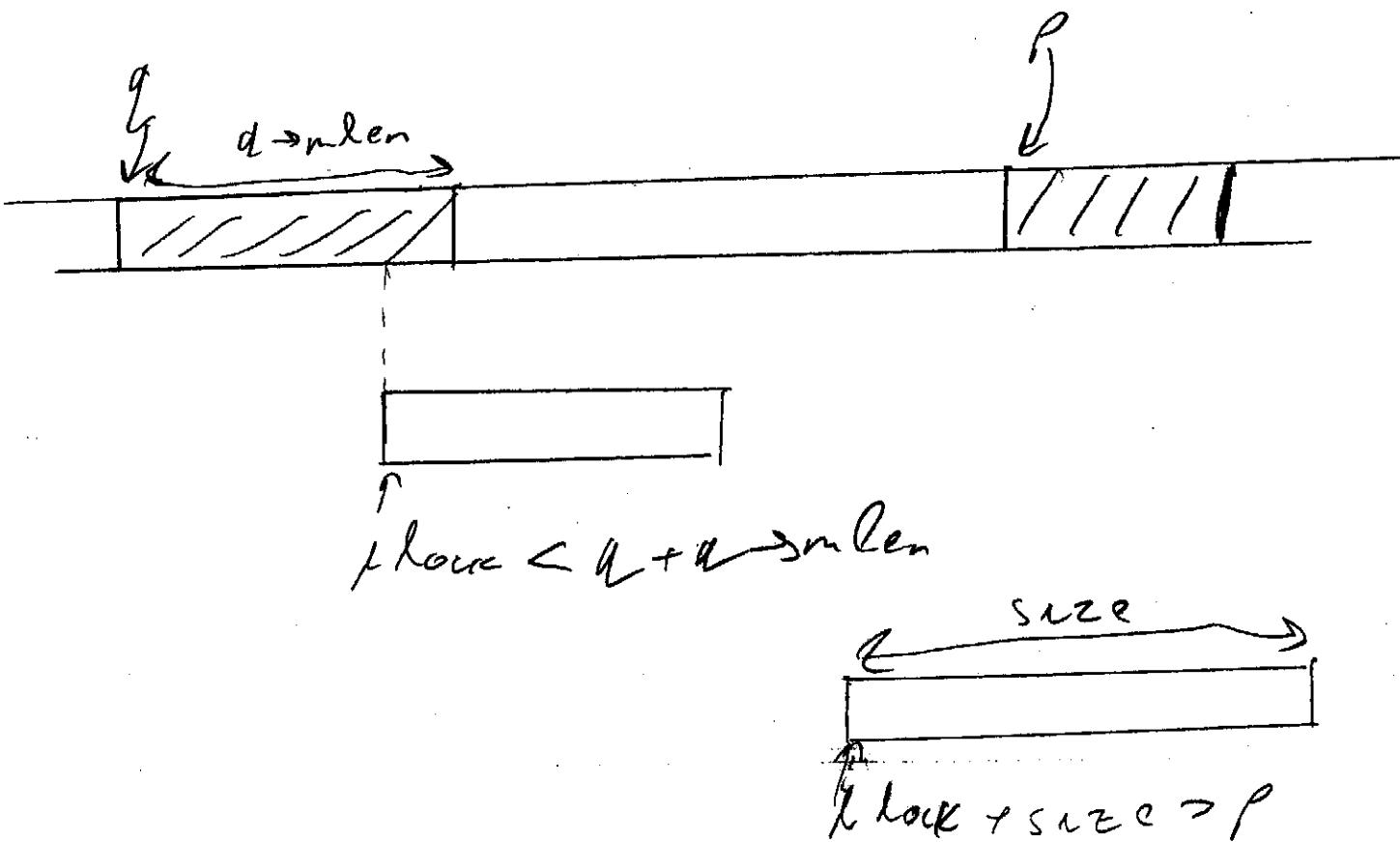

block > maxaddr

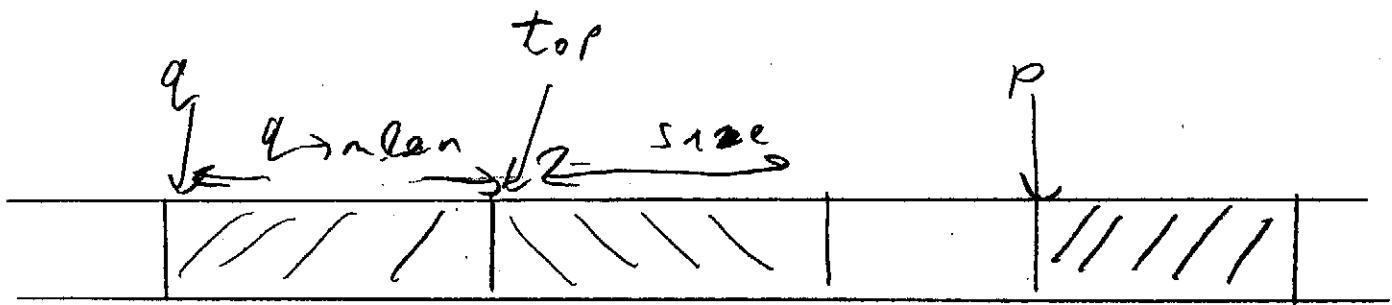

II

→ 1137
→ 1122

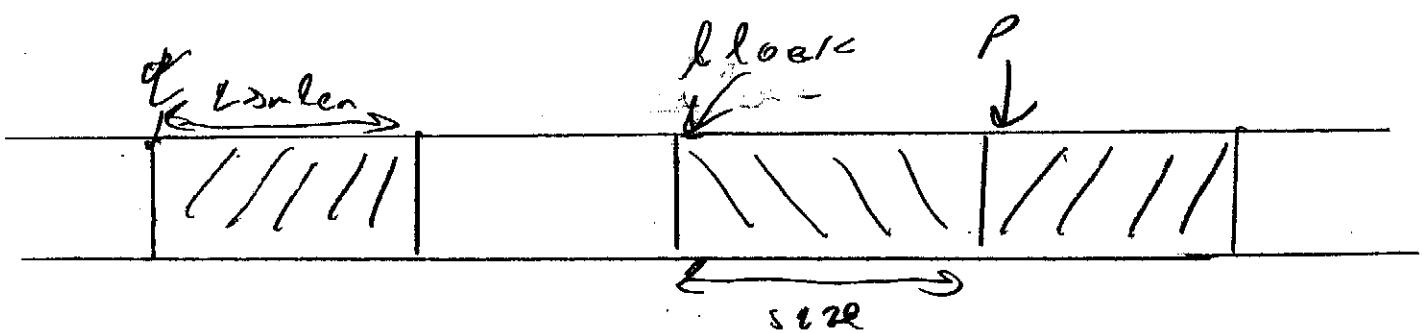
block side mirror

block

block

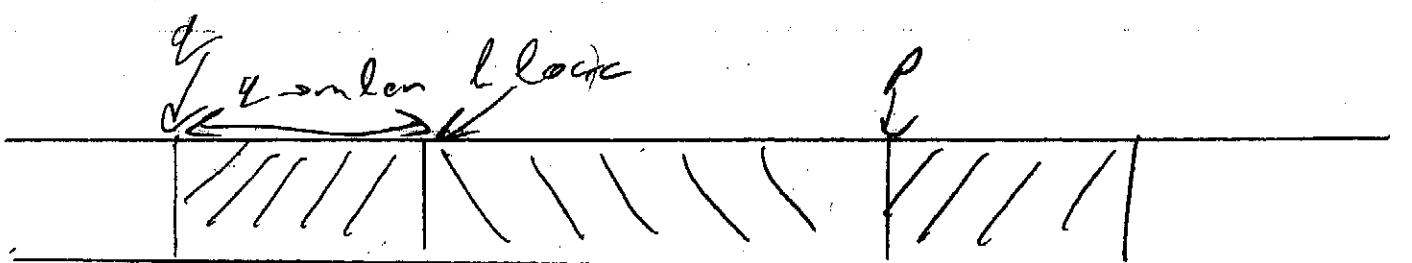
P

block

P

size

querden

block
size

P

